

ஞானச்சாரியார் விளக்கும் பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்துமதம்

இம்மன்னுலகில் பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்து மதம் தவிர்த் தோன்றக் கூடிய மதங்கள் அனைத்துமே அம்மதத்தின் மூலவர்களுடைய அருட்செயல்களையும், வாழ்வியலில் வெளிப்பட்ட அற்புதங்களையும், அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளாத மக்களால் அவர்கள் அடைந்த தொல்லைகளையும், துன்பங்களையும், அவர்களை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்ட அடியவர்களின் முயற்சி வரலாறுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவைதான்.

தம் பெயராலோ, சித்தர் நெறியின் பெயராலோ ஆடம்பரமான, செலவுமிக்க விழாக்கள் செய்வதை கருதேவர் விரும்பவில்லை.

ஆனால், இம்மன்னுலகின் அருளுக்கும், அனைத்து வகையான தத்துவங்களுக்கும், அனைத்து வகையான கூடிய பதினெண் சித்தர்களுடைய மெய்யான இந்துமதம் மூழுக்க மூழுக்கப் பூசாமொழிகளாலும், பூசாவிதிகளாலும், கருத்துக்களாலும், செய்திகளாலும், செயல் நிலை விளக்கங்களாலும் உருவான ஒன்றாகும். அதனால்தான், பதினெண் சித்தர்களுடைய மெய்யான இந்துமதம் தனக்கென கடவுளர் நாடாகத் தமிழர் நாட்டையும், என்றென்றும் அருளாளர்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கக் கூடிய தெய்வீக இனமான தமிழினத்தையும் எதையும் கடவுளாக மாற்றக் கூடிய வல்லமை பெற்ற அருளை அமுதச் செந்தமிழ் மொழியையும் பெற்றிருக்கிறது.

இவற்றுல்தான், பதினெண் சித்தர்களுடைய மெய்யான இந்துமதம் மட்டும் அண்ட பேரண்டங்கள் முழுதும் உள்ள அனைத்தையும் பற்றிய எல்லா விதமான வினாக்களுக்கும் விடை தரக் கூடிய ஒப்புயர்வற்ற கருத்து விளக்கத் தத்துவத்தையும், செயல்நிலை விளக்கச் சித்தாந்தத்தையும் பெற்றுத் திகழுகிறது. எனவேதான், இந்த இந்துமதத்தின் மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும் இருக்கின்ற தமிழர்கள் ஒன்று தீரன்டு ஒற்றுமைப்பட்டு ஒருமித்த கருத்தோடு செயல்படிடிட்டால்தான் உலகெங்குமே ‘இன விடுதலை’, ‘மொழி விடுதலை’, ‘மத விடுதலை’, ‘பண்பாட்டு விடுதலை’, ‘நாகரீக விடுதலை’, ‘தனிமனித விடுதலை’, ... முதலிய விடுதலைகளை விழிப்போடும், செழிப்போடும், கொழுமையோடும் நிலையாக இருக்குமாறு செய்ய முடியும். அதற்காகவாவது தமிழர்கள் தங்களுடைய இன மொழி மத விடுதலை முதலிய தத்துவத்தை, செயல் சித்தாந்தத்தை தங்களுடைய வாழ்வின் கொள்கையாகவும், குறிக்கோளாகவும் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஞானச்சாரியாரின் போதனைகளும், சாதனைகளும் பேருதவி புரிந்திடும். எனவே, மக்கள் ஞானச்சாரியார்களுக்கோ அல்லது இந்து மதத்தின் செயல் நிலைகளுக்கோ, செயல் நிலையங்களுக்கோ ஆடம்பரமான மிகப் பெரிய பெரிய விழாக்களை கொண்டாடுவதில் பயனில்லை.

அதற்குப் பதினெண் சித்தர்களுடைய அண்டபேரண்டமானாலும் மெய்யான இந்துமதம் பற்றிய எட்டறிவுகளையும், பட்டறிவுகளையும் பரப்பிடும் பணியில் ஈடுபட வேண்டும். ....

ஞானச்சாரியார்களின் போதனைகள்

நான்கு யுகங்களாக ஞானச்சாரியார்கள் தோன்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் இன்று 2010 டிடன் 43,73,111 ஆண்டுகள் எனும் மிகப் பெரிய இடைவெளியில் (12)பன்னிரண்டு ஞானச்சாரியார்கள்தான்

கருதேவர் தமது முன்னேரின் வழிச் செயல்பட்டு காயந்திரிகளையும் மற்ற அருட் செலவங்களையும் எந்த வெறுபாடுமின்றி அனைவரும் பயன்படுத்திட வழங்கினார்.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப விளக்குகிறார்கள்.

தோன்றியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மிகப் பெரிய நெடிய இடைவெளிகளில்தான் தோன்றி பிருக்கிறார்கள். இருப்பினும், இவர்கள் பதினெண் சித்தர்களுடைய அண்டபேரண்டமானாலும் மெய்யான இந்துமதம் ஒன்றையே தத்துவ அடிப்படையிலும், செயல் சித்தாந்த அடிப்படையிலும் அருளை பூசாமொழிகள், பூசாவிதிகள் முதலியவற்றின் அடிப்படையிலுமே தங்கள் தங்கள் மேலும், ஒவ்வொரு ஞானச்சாரியாரும் தமக்கு முன்னர்

வாழ்ந்த நானுச்சாரியார்களின் போதனைகளையும், சாதனைகளையும் முழுமையாகத் தெரிந்தும், ஆராய்ந்தறிந்து புரிந்துமே, தங்களின் போதனைகளையும், சாதனைகளையும் முன்னேரின் அடியொற்றியே வழங்கிடுகின்றார்கள். எனவேதான், இந்துமதத்தில் மாற்று மதங்களுடன் வேற்றுமை கொள்ளும் உணர்வோ, என்னமோ, போக்கோ, நோக்கமோ என்முனையளவு கூட இல்லை. மேலும், பதினெண் சித்தர்களின் ‘சித்தர்நூறி’ எனும் ‘வெந்தியான’ ‘மெய்யான’ இந்துமதத்தான் இம்மன்றாலகின் முதல் மதம், மூல மதம், முத்த தொன்மை மதம், தாயான மதம்.... என்பதால், இதில் மத மாற்றம், மத வளர்ச்சிக்குரிய கட்டுப்பாடான செயல்திட்டம், மாற்று மதங்களுடன் போர், வேற்று மதக் கண்டனங்கள், போராட்டங்கள்... என்பனவற்றிற்கே இடமில்லை. நானுச்சாரியார்கள் காலப் போக்கில் பல மதங்கள் தோன்றிடத் தோன்றினார்கள் என்றாலும் எந்த நானுச்சாரியாரும் மத வேறுபாடுகளையோ, மதப் போராட்டங்களையோ, போர்களையோ உருவாக்க வில்லை. ஆனால், ‘முதம் என்ற ஒரு துறை பதினெண் சித்தர்களின் இந்துமதம் எனும் ஆலமர்த்தின் இலைகளாகத்தான் வளர்ந்துள்ளது’ என்ற மத ஒருமைப்பாட்டுக் கருத்தையே வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர்.

நானுச்சாரியார்கள்தான் ‘உலக மொழிகள் அனைத்திலுமே அப்படியே ஓவி நயமும், பொருள் நலமும் கெடாமல் மொழியாக்கம் (மொழித் திருத்தம், மொழிபெயர்ப்பு) உருவாக்கிப் பூசைகளில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கென்று ‘காயந்திரி’ என்ற பெயரில் [காயம் = உடல் --> இந்த உடலை அருளுக்குக்கு ஏற்ப பயன்படுத்திப் பக்குவப் படுத்துதற்கு உரியது, திரி = திரித்தல், பக்குவப் படுத்தல்] உடலின் ஜம்புலன்களும் பத்தியால், சத்தி, சித்தி, முத்திகளைப் பெற வழிவகை செய்தார்கள். இதுவே, நானுச்சாரியார்களுடைய அருட்கொடையை, அருளுகச் செல்வங்களை வாரி வாரி வழங்கும் வள்ளல் பண்பை விளக்கும் மிகப் பெரிய சான்றாகும். எனவேதான், நானுச்சாரியார்களின் பூசா மொழிகளும், பூசா விதிகளுமே, உலகின் மறைகளுக்கும், முறைகளுக்கும், நெறிகளுக்கும், வேதங்களுக்கும், சித்தங்களுக்கும், நாதங்களுக்கும், போதங்களுக்கும், ஒதங்களுக்கும்* [*ஒதல்களுக்கும் - ஏடுகளின் பாட வேறுபாடு] அடிப்படையாக, உள்ளீடாக, உயிரோட்டமாக, முடிவான தத்துவமாக இருக்கின்றன.

வேத மதத்திற்குப் பதினெண் மாந்தரங்கள், மாந்தரீகங்கள் உயிரோட்டங்களை வழங்கின. ஆனால், அவர்களின் மொழியாக்கத்தில் அன்ட பேரண்ட அருளுக்கும் மொழிகள்தான் மிகச் சிறந்த ஆட்சி மொழியான அமுதத் தெய்வீகத் தமிழ்மொழியின் ஒலிநயங்களும் கருத்து நலங்களும் பெருமளவில் இடம் பெற முடியாமல் போய்விட்டது. அதனால்தான், அவர்கள் பதினெண் சித்தர்களின் இந்துமதத்தோடு தங்களுடைய வேதமதத்தைக் கலந்து புதிதாக உருவாக்கிய ஹிந்து மதம் அருளாற்றலை உடையதாகிடாமல் போய்விட்டது. [எனவேதான், பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியான குருமகா சன்னிதானம் நாலுக்கு சித்தர் அமராவதி யாற்றங்கரைக் கருவுரூர் அவர்கள், கவியுகத்தில் பொய்யான ஹிந்துமதம் பதினெண் சித்தர்களின் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டங்களைச் செயலிழக்கச் செய்துவிட்டன என்று வருந்தினார். அதற்காகவே, அவர் மெய்யான ஹிந்துமதமும் பொய்யான ஹிந்துமதமும் என்று தலைப்பிட்டுப் பல நூல்களும், எண்ணற்ற கட்டுரைகளும் எழுதினார்.]

நானுச்சாரியார்கள், உலக மக்களுக்கு அருட் செல்வங்களை அநுபவப் பொருளாக வாரிவாரி வழங்கிடும் அருட்கொடை வள்ளல்களாகத்தான் வாழ்ந்திடுகின்றார்கள். எனவேதான், அன்ட பேரண்டமானும் பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்துமதத்தின் காயந்திரி மந்தர, மந்திர, மந்திற, மாந்தர, மாந்தரீகங்கள் கணக்கற்ற இருந்த போதிலும், அவற்றில் இரண்டை மட்டும் எல்லா மானுடரும் தங்களின் மொழியின் ஒலிநயத்துக்கும், பொருட்சிறப்புக்கும் ஏற்ப மொழியாக்கம் செய்து அன்றுடம் ஒதும்படி அருளாணை வழங்கியுள்ளார்கள்.

காயந்திரி மந்தரம்

“ஓம் பூர்வ புலன்கள் சுவையாகுக
தத்துவ வித்துக்கள் அரணுகு
பாரின்கோ தேவர் வசிக்கும் தீ மகிழ்டுமு
தீயே யோகப் பரஞ்சோதி ஆகும்”

சத்தி காயந்திரி மற்றிரம்

“ஓம் சத்தியே காத்தாயி அயனை வித்தின் மகவே
வாலையே கண்ணியே குமரியே நங்கையே தீயென மலர்ந்திடு
தீயே உன்னேடு தூர்த்திடு பிறச்சினைகள் யாவும்
தாயே என்னேடு உயிரினப் பயிரினக் காப்பு வழங்கிடு”

ஞானச்சாரியார்கள் இவையிரண்டையும் எல்லா நூல்களின் ஆரம்பத்திலும் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதே சமயத்தில் அருளூலக நூல்களில் எல்லாம் ‘அருட்சினை மந்திரம்’, ‘கற்பூரச் சோதி வழிபாட்டு மந்தரம்’ என்ற இரண்டையும் ஆரம்பத்திலேயே கூறுகிறார்கள். இவை மட்டுமன்றி முருகன், பிள்ளையார், கணபதி, வினாயகர், காளி, மாரி, சூரியன், திங்கள், வியாழன், சிவன், திருமால் முதலியோருக்கெல்லாம் உரிய காயந்திரிகளை அந்தந்த கடவுளர்க்குரிய நூல்களில் குறிக்கிறார்கள். இந்தப் பூசாமொழிகள், இவை சார்ந்த பூசாவிதிகள்.... முதலிய நூல்கள் எல்லாம் அச்சேறி வெளிவர வேண்டும். அதுவே ஞானச்சாரியார்களைப் போற்றுதலும் வழிபாடலுமாகும்.

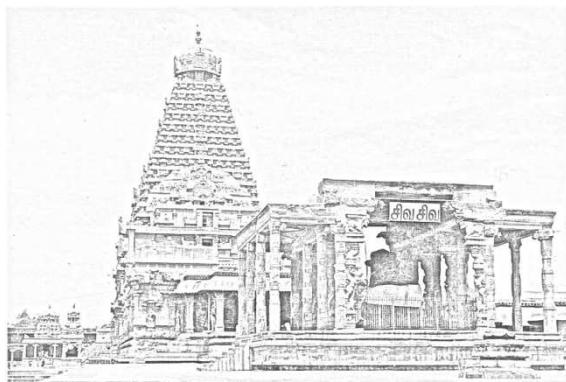
தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய ஞானச்சாரியார் சித்தர் கருவுரே

இன்றுள்ள படித்தவர்கள் முதல் படிக்காதவர்கள் வரை ஏறத்தாழ எல்லோருமே தங்கள் தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும், தேவைகளை எப்படியாவது நிறைவேற்றிக் கொள்ளவுமே முயற்சிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும் சமயம், சமுதாயம், அரசியல், கலை, இலக்கியம், தொழில் முதலிய எல்லாத் துறைகளையும் சார்ந்தவர்களில் எவருமே பொதுவாக நமது நாடு, மொழி, இனம், பாரம்பரியப் பண்பாடு, நாகரீகம்..... முதலியன பற்றிச் சிந்திப்பதே இல்லை. எனவேதான், நம் நாட்டில் மக்களிடையே தன்மான உணர்வு, தாய்மொழிப் பற்று, இன ஒற்றுமை, பண்பாட்டுப் பிடிப்பு, தன்னம்பிக்கை முதலியவை இல்லாமல் போய்விட்டது.

**நாட்டைக் காக்க குருதேவர்
எழுதியவைகளைத்
துன்றிக்கைகளாகவாவது
வெளியிட்டாக வேண்டிய
அவசியம்.**

பல்வேறு வகையான அன்னியர்களும், அன்னிய மொழிகளும், அன்னிய மதங்களும், அன்னிய நாகரீகங்களும் தொடர்ந்து நமது தாயகத்து மக்களின் எல்லா வகையான வாழ்க்கை நிலைகளிலும் நேரடியாகவே கலந்து ஆட்சி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டன. எனவே, இந்நாட்டின் உயிர் நாடியான சித்தர் நெறியெனும் சீவே நெறியான மெய்யான இந்துமதம் பெருமளவில் சிதைந்து சீர் குலைந்து விட்டது. இவற்றைக் கட்டிப் காப்பதற்குரிய குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாரி, சாத்திரியார், தோத்திரியார், அருளாளி, மருளாளி, சன்னிதானம், ஆதீனம், பண்டாரம்..... முதலிய 48 வகையினருமே தங்கள் தங்களின் வாழ்க்கையைக் கூடப் பாரம்பரிய மரபுப்படி அருளாற்றல் மிக்கதாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. எனவேதான், நான்கு யுகங்களாகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வரும் பதினெண் சித்தர் மடம் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டத்தை அறிவித்து செயலாக்க முன்வந்திருக்கின்றது. இதற்காக கருகுலம், தருகுலம், திருகுலம் என்னும் நான்கையும் உருவாக்கிப் பதினெண் சித்தர்களின் முறைப்படி மேலே குறிப்பிட்ட 48 வகையான அருட்கலைஞர்களையும், ஏட்டறிவாலும், பட்டறிவாலும் உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு (2010) 43,73,111 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கடலுள் மறைந்த இனமுறியாக் கண்டத்தில் விண்வெளியிலிருந்து வந்த பதினெண் சித்தர்கள் தோற்றுவித்த சித்தர் நெறி எனும் சீவே நெறியான மெய்யான இந்துமதத்தைப் பாதுகாக்கும் பணி துவக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதாவது, சிதைந்து சீர்குலைந்து சிதறிக் கிடக்கின்ற தமிழர்களை ஒன்றுதிரட்டி ஒற்றுமைப் படுத்தி ஒருமுகமாகச் செயல்படச் செய்தற்கு உரிய ஆற்றல் இத்தாய்த் திருநாட்டிற்கே உரிய ஒரு மாபெரும் தத்துவத்தால்தான் முடியும். அதுவும், அந்தத் தத்துவம் தன்னல் வெறியோ, பேராசைப் பேயோ பிடித்தாட்ட முடியாத தத்துவ

நாயகத்தால்தான் வெளிப்படுத்தப்பட்டு நடைமுறைப் படுத்தப்படல் வேண்டும். ஆனால், இன்றைய நிலையில் தத்துவத்தைச் சொல்லி வழிநடத்தக் கூடிய தலைமையோ அல்லது துணையோ எந்தத் துறையிலும் இல்லை. எனவேதான், ஒரு மாபெரும் தமிழினப் பேரரசை உருவாக்கியவரும், இத்தாய் நாட்டின் குருபீடப் பாரம்பரியத்தில் வாழையடி வாழையெனத் தோன்றியவருமான தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவுரூர் அவர்களின் வாழ்வியல்களையும், போதனைகளையும், சாதனைகளையும் விரைந்து துண்டறிக்கைகளாகவும், சிறுசிறு நூல்களாகவும், பெரிய பெரிய தொகுதிகளாகவும் வெளியிட்டேயாக வேண்டும் என்ற நிலை தோன்றியிருக்கின்றது. இதனை ஞானச்சாரியார் சித்தர் கருவுரூரின் பத்தர்கள் மட்டுமாவது உடனடியாகப் புரிந்து இவரைப் பற்றிய நூல்கள் அனைத்தும் அச்சேறி வெளிவருவதற்கு உதவிட முன்வர வேண்டும்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்குள் வருகின்றவர்கள்
பெரிய கோயிலுக்குள் சென்று கருவறையிலுள்ள
பெரியவடையாரை வணங்கி வழிபட்டுச் செல்பவர்கள் பாதிப்
பேருக்கு மேல் இருக்காது. ஆனால், கோயிலுக்குள் சுற்றி
வரும்போது **கோபுரத்தருகில் அருட்கணைக் கரையில்**
எழுந்தருளியிருக்கும் சித்தர் கருவுரூரை எல்லோருமே
வழிபட்டுச் செல்வார்கள். அதிலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில்
உள்ளவர்களும், அதன் அண்மை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களும்
சித்தர் கருவுரூர் அவர்களைத் தங்களுடைய குலதெய்வமாக
நினைத்து வழிபடுகின்றார்கள். வாராவாரம் குருவாரம் என்று
கூறப்படும் வியாழக் கிழமையில் சித்தர் கருவுரூரை நேரில்
வந்து வழிபடுகின்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் இல்லத்தில்
இவரது திருவுருவப் படத்தை வைத்து வழிபடுகின்றவர்களும்
ஏராளமாக உள்ளனர். ஏறத்தாழ எல்லோருமே இவரை ‘குரு’
என்றும் ‘குருசாமி’ என்றும், ‘குருநாதர்’ என்றும், ‘குருதேவர்’
என்றும் போற்றி வணங்கி வழிபடுகின்றவர்களாக
இருக்கின்றார்கள். இப்படி, தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய
சித்தர் கருவுரூர் அவர்களுக்கு ஏராளமான பத்தர்களும்

என்னைற்ற திருச்சபைகளும், சங்கங்களும், வார வழிபாட்டு மன்றங்களும், திருவிழாக் கொண்டாடும் கழகங்களும், இவருடைய புகழ் பரப்பும் குழக்களும் இருக்கின்றன. ஆனால், பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டிலே எதையும் வரலாற்றுப் போக்கில் அல்லது பின்னணியில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமே இல்லையென்பதால் இம்மாபெரும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவுரூரின் வரலாற்றைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள முன்வரவே இல்லை. எனவேதான் இந்த ஞானச்சாரியார் சித்தர் கருவுரூரின் பரம்பரையில் வாழையடி வாழையெனத் தோன்றிய 12வது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அரசுயோகி கருவுரூர் அவர்கள் தமது பதினெண்சித்தர் மட்டத்தின் மூலம் இதுவரை அருளுரையாகவும், அறிவுரையாகவும், பாடல்களாகவும், பூசாமொழிகளாகவும், பூசாவிதிகளாகவும், பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளின் வரலாறுகளாகவும், இந்துமத வரலாற்றுச் சொற்பொழிவுகளாகவும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர் கருவுரூரின் வரலாற்றை வெளியிட்டு வந்தார்.

இன்றைக்கு அனைவரும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்தர் கருவுரூரின் திருவுருவத்தை நேரில் கண்டும், நினைவில் கொண்டும் வணங்கி வழிபட்டு வருகின்றார்கள். ஆனால், இவருடைய பெயரைக் கூட சரியாக உச்சரிக்கத் தெரியாமல் இருக்கின்ற நிலைதான் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கிறது. இவருடைய பெயர் ‘**கருவுரூர்**’ = ‘கருவில் ஊருத பிறப்பிறப்பற் பெருநிலை பெற்ற பெரியோர்’ ஆகும். இவருடைய மகன் பெயர் **கருவுர்த் தேவர்**. ஆனால், ‘கருவுரார்’ என்று சுருக்கமாக அழைப்பது மரபாயிற்று. இக்கருவுரூரின் பேரன், கருவுர்த் தேவரின் மகன் பெயர் ‘**திருமாளிகைத் தேவர்**’ என்பதாகும். இம்முவரைப் பற்றிய நூல்கள், இம்முவரும் தொகுத்த நூல்கள், இம்முவரும் எழுதிய நூல்கள் என ஏராளமாக இருக்கின்றன.

இந்தத் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர் கருவுரூர் அவர்கள் கி.மு. 43,71,101ஆம் ஆண்டில் அண்ட பேரண்டங்களிலிருந்து வந்திருந்த பதினெண் சித்தர்களும், பதினெண்டாம்படிக் கருப்பர்களும், நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்களும், நாற்பத்தெட்டு வகை வழிபடு நிலையினர்களும்... முதலிய பலரும் சேர்ந்து இளமுறியாக (லெழுமியா) கண்டத்தில் உருவாக்கிய இந்து மதத்தின் தலைமைப் பீடமான பதினெண்சித்தர் மட்டத்தின் ஞானச்சாரியார்களின் பரம்பரையில் தோன்றியவராவர். இந்த ஞானச்சாரியார்கள்தான் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழினத்துக்கும், தமிழர் மதமான இந்து மதத்துக்கும், தமிழர்களின் நாடான, தமிழ் நாட்டிற்கும் தலைவர்களாக, காவலர்களாக, வழிகாட்டிகளாக, வழித் துணைவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள். எனவேதான், இந்த ஞானச்சாரியார்-

-களாக உள்ள பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளே தமிழ் மொழிக்கும், தமிழினத்துக்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும், தமிழர்களின் மதமான இந்து மதத்துக்கும் குருதேவராக, குருபீடமாக, ஆச்சாரியாராக கருதப்படுகின்றார்கள். இதன்படி தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர் கருவுரூர் அவர்கள் குருபாரம்பரியம், இலக்கிய பாரம்பரியம், அரச பாரம்பரியம் எனும் முப்பெரும் வரலாற்று நூல்களிலும் கருவாக்கு, குருவாக்கு, தருவாக்கு, திருவாக்கு, அருள்வாக்கு, மருள்வாக்கு, கருவாக்கியம், குருவாக்கியம், தருவாக்கியம், திருவாக்கியம், அருள்வாக்கியம், மருள்வாக்கியம், கருவாசகம், குருவாசகம், தருவாசகம், திருவாசகம், அருள்வாசகம், மருள்வாசகம் எனப்படும் பதினெண் சித்தர்களுக்கு உரிய பதினெட்டு வகை அருள் நூல்களிலும் மிகத் தெளிவாகத் தம்மை ‘ஞானச்சாரியார்’ பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவுரூர் என்று குறிக்கின்றார். இவையல்லாமல், இவர் தனக்கு முன் தோன்றிய பத்து பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளின் வரலாறுகளையும், நான்கு உகங்களுக்குரிய அனுத்திகால வரலாறுகளையும், இம்மன்னூல்கள் தோற்ற மாற்ற வளர்ச்சி மாற்றங்களையும், பயிரின, உயிரின, விதி பற்றிய பேருண்மைகளையும் பல நூல்களாகவும் எழுதியுள்ளார். இவற்றுக் கெல்லாம் தெளிவாக வடிவமைப்பு தருவது போல் தாமே நூற்றுண்டுக் கணக்கில் முயன்று அருளாடசி அமைப்பு பணியிலும், இந்து மத அருட்பேரசாக சோழப்பேரரசு அமைப்புப் பணியிலும் ஈடுபட்டிட்ட செய்திகளைக் காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் குறித்து வைத்திருக்கின்றார்.

இக்குறிப்புக்களுக்கெல்லாம் விளக்கம் தருவது இவரது மகனு கருவுர்த் தேவர், இவரது தந்தையான ஞானச்சாரியார் சித்தர் கருவுரூரின் போதனைகளையும், சாதனைகளையும் காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் பட்டியலிட்டுத் தந்துள்ளார். இவற்றுல்தான் இவர் தமிழர்களை ஒன்று திரட்டியும், இவற்றும் தொகுப்பான நாலாயிரத் தல்வியப் பிரபந்தம் என்ற தொகுப்பு நூலின் பெருமையும்,

**கருதேவரால் தயாரிக்கப் பட்டவர்கள்
தமிழர்களை ஒன்று திரட்டியும் ஒற்றுமைப்
படுத்தியும் செயல்பட வேண்டிய
உயர்ந்த பணி**

ஒற்றுமைப் படுத்தியும் பிற்காலச் சோழப் பேரரசை இந்துமதப் பேரரசாகத் தோற்றுவித்த பெருமையும், இவர் விண்ணுயரக் கட்டி முடித்த கற்கோயிலான தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் பெருமையும், சொற்கோயிலாக இவரது முயற்சியால் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் பாடல்களின் தொகுப்பான நாலாயிரத் தல்வியப் பிரபந்தம் என்ற தொகுப்பு நூலின் பெருமையும்,

நாயன்மார்களின் பத்திப் பாடல்களின் தொகுப்பான “திருமுறை” [‘பதினேரு திருமுறை’] - இவர் காலத்தில் பதினேரு திருமுறைகள்தான் தோன்றியிருந்தன. இவரது மகன் கருவுர்த் தேவர் காலத்தில்தான் பன்னிரண்டாவது திருமுறை தொகுக்கப் பட்டது] களின் பெருமையும் விளங்கிடும். இவர் இப்படி உருவாக்கிய பேரரசும், கட்டிய கற்கோயிலும் [தஞ்சைப் பெரிய கோயிலன்றி இவர் காலத்தில் இவரால் பல கற்கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இருந்த போதிலும் கருவறைக் கோபுர அமைப்பிலும், இவரது வாழ்நாளின் இறுதியில் கட்டி முடித்த சிறப்புக்குரியது என்பதாலும், இதனைக் கற்கோயில் என்ற ஒற்றைச் சொல்லால் குறிக்கப் படுகின்றது.] தொகுத்த சொற்கோயிலும்தான் இன்று வரை தமிழ் மொழி, தமிழினம், தமிழர் சமுதாயம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் நாகரீகம், தமிழர் மதமான சித்தர் நெறியெனப் படும் “சீவநெறி” எனப்படும் மெய்யான இந்து மதம், தமிழர் வரலாறு, தமிழர் இலக்கியம் எனப்படுபவை யெல்லாம் வடிவமைப்போடும், வாழ்வியல் துடிப்போடும், தனித்த மரியாதை மிகக் உரிமையோடும் பெருமையோடும் வாழ்கின்றன! வாழ்கின்றன! ஆனால் மேற்படி அனைத்துமே இவருக்குப் பிறகு சிறுகச் சிறுக நலிந்தும், மெலிந்தும், சீரழிந்தும் பாதிப்புக்களைப் பெறலாகி விட்டன. எனவேதான், இன்றைய காலக் கட்டத்தில் இம்மன்னூல்கள் ஞானச்சாரியார்களின் வாரிசான தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவுரூர் அரும்பாடு பட்டுக் கட்டிய மேற்படி அனைத்தையும் மீண்டும் பாதுகாப்பதற்காக அவருடைய பாரம்பரியத்தில் தோன்றியுள்ள இன்றைய பன்னிரண்டாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசுயோகிக் கருவுரூர் அவர்கள் தமது பதினெண் சித்தர் மடத்தின் மூலம் அருளாடசி அமைப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். இவரும், பத்தாவது, பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் போல் ‘இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்’, ‘தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கம்’, ‘அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்’, முதலான நாற்பத்தெட்டு வகையான நிறுவன நிர்வாகங்களை அமைத்துச் செயல்பட்டு வருகின்றார். இவரால் உருவாக்கப் பட்டுள்ள சித்தரடியான்கள், சித்தரடியான்கள், சித்தரடியார்கள் நாடு முழுவதும் சுற்றி வந்து அருளுலகப் பொருளுக்கை இருளகற்றும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இதனால் தமிழர்கள் மீண்டும் தன்னம்பிக்கையோடும், தன்மானப் பிடிப்போடும், மொழிப்பற்றேடும், இனப்பற்றேடும், பண்பாட்டு உணர்வோடும், நாகரீகப் பற்றேடும் ஒற்றுமைப்பட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதாவது, தமிழ் மொழிக்கும், தமிழினத்துக்கும் உயிர்நாட்டியான பதினெண் சித்தர்களுடைய சித்தர் நெறியெனும் சீவுநெறியான மெய்யான இந்துமதத்தால்தான் சிதைவுகளையும், சீரழிவுகளையும், நலிவு மெலிவுகளையும், வீழ்ச்சி தாழ்ச்சிகளையும் அகற்ற முடியும்! அகற்ற முடியும்! அகற்ற முடியும்! இதற்காகத்தான் முதல் கட்டப் பணியாக தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர் கருவுரூரின் வரலாற்றை வெளியிடும் முயற்சி துவக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த அரிய பணிக்காக தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர்

கருவூரின் பத்தர்களின் ஆதரவும், உதவியும் நாடப் படுகின்றது.

தஞ்சை பெரிய கோயிலைக் கட்டிய ஞானச்சாரியார் சித்தர் கருவூர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, சாதனைகள், போதனைகள், அருளாட்சித் தத்துவம், சித்தாந்தம், அவர் எழுதிய நூல்கள், தொகுத்த நூல்கள், அவருடைய மருத்துவ முறைகள், அருட்கலைகள், சேவலோன் போர்க்கலைகள், அவர் கட்டிய கோயில்கள், கட்டுவதற்காகத் திட்டமிட்ட கோயில்கள், அவர் செதுக்கிய சிலைகள், வார்த்தெடுத்த சிலைகள், அவர் தேவார திருவாசகத் திருமுறைகளைக் கொணர்ந்த வரலாறு, அவர் உருவாக்கிய கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர், பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார், முப்பத்திரண்டாவது ஆதிசங்கராச்சாரியார், ... முதலிய செய்திகள் தனித்தனி நூல்களாக வெளிவருவதற்கு உதவிட முன் வாருங்கள். ஒகாசனம், யோகாசனம், குண்டலீனி, பழம்பிறப்புணர்தல், இப்பிறப்பினைப் புரிதல், மறுபிறப்பு பற்றி அறிதல், ... முதலிய அருட்கலைகள் தழைத்துச் செழித்திட உதவ முன்வாருங்கள். இதுவே தஞ்சைக் கருவூர் அவர்களை வழிபடுதலும் கொண்டாடுதலும் ஆகும்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய சித்தர் கருவூர்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில், இந்து மதத்துக்கென உள்ள கோயில்களில் மிகப் பெரிய வரலாற்றுப் பின்னணியையுடைய கோயில் இதுதான். இக்கோயில்தான் கட்டிடக் கலையிலும், கோயில் விஞ்ஞானத்திலும், அருட்துறையிலும் புரட்சியாகக் கட்டப்பட்டது. குறிப்பாக, பதினெண் சித்தர்களின் ‘சித்தர் நெறியான சீவநெறி எனப்படும் இந்துமதத்துக்கு’ நான்காவது யுகமான கலியுகத்தில்தான் எல்லாவிதமான சிதைவுகளும், சீரழிவுகளும் ஏற்பட்டன. இவற்றைச் சரி செய்வதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புரட்சிகரமான, அருளுக விஞ்ஞானப் புதுமையான இரண்டு கோயில்களில் ஒன்று திருச்சி மாவட்டக் கருரில் உள்ள பசுபதீஸ்வரர் கோயில், மற்றென்று தஞ்சையிலுள்ள பெரிய கோயில்.

அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டத்தின் மூலம் அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்குவதன் முக்கியத்துவம்.

கோயில்களில் விஞ்ஞானத்திலும், அருட்துறையிலும் புரட்சியாகக் கட்டப்பட்டது. குறிப்பாக, பதினெண் சித்தர்களின் ‘சித்தர் நெறியான சீவநெறி எனப்படும் இந்துமதத்துக்கு’ நான்காவது யுகமான கலியுகத்தில்தான் எல்லாவிதமான சிதைவுகளும், சீரழிவுகளும் ஏற்பட்டன. இவற்றைச் சரி செய்வதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புரட்சிகரமான, அருளுக விஞ்ஞானப் புதுமையான இரண்டு கருரில் உள்ள பசுபதீஸ்வரர் கோயில், மற்றென்று தஞ்சையிலுள்ள பெரிய கோயில்.

குறிப்பு:- இந்துமதத்திற்குத் தாழ்ச்சியும், வீழ்ச்சியும் ஏற்படும் காலத்து கருவறைகளின் மேல் கோபுரங்கள் கட்டி விண்ணுலகச் சத்திகளின் மூலம் இந்து மதத்திற்குத் தேவையான பாதுகாப்புகளைச் செய்திடலாம் என்பது எட்டிலுள்ள செய்தியாகும். இதன்படியே, பாண்டிய நாட்டில் அமைந்திருந்த பதினெண் சித்தர் நெறியான சீவநெறியைனும் மெய்யான இந்துமதத்திற்குரிய சந்தீர குல அரசையும், ஆழியர்களின் வருகையால் இந்துமதத்திற்கு ஏற்படத் துவங்கிய நவிலையும் சரிசெய்ய பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூர் அவர்கள் கருரில் உள்ள அமராவதியாற்றங்கரையில் பசுபதீஸ்வரர் கோயிலைக் கருவறைக் கோபுரக் கோயிலாகக் கட்டிடத் துவங்கினார். ஆனால், அது சிறிய அளவில் அமைந்தது. ஆனால், பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி காலத்தில் இந்து மதமான சித்தர் நெறி மிகப் பெரும் ஆழிவுக்கும், நவிலைக்கும் உள்ளாகி இருந்ததால் மீண்டும் இந்துமதத்தையும், தமிழினைப் பேரரசை நிலைநிறுத்தவும், அருட்பேரரசு அமைக்கவும், சூரிய குல அரசை தஞ்சையில் அமைத்தார். அதற்காக கருவறைக் கோபுரக் கோயிலை மிகப் பெரிய அளவில் அமைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டதால் இம்மாபெரும் சாதனையை பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூர் அவர்கள் செய்து முடித்தார்.

முதல் கோயில் கி.மு. 72 முதல் கி.மு. 97 வரை நிதானமாக, எல்லா வித அருட்கலைகளையும், சாத்தர சாத்திர சாத்திறங்களையும் பயன்படுத்திப் பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூர் கட்டினார். அவருக்குப் பிறகு இந்துமதத்துக்கென நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், பத்தியார்கள், சத்தியார்கள், சித்தியார்கள், முத்தியார்கள், நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்கள், பதினெண் சித்தர்கள் முதலியோர் தொடர்ந்து இந்துமதத்தைக் காப்பாற்றினார்கள்.

இம்மன்னுலகுக்குப் பதினெண் சித்தர்களே அண்டபேரன்ட அருளுக ஆட்சி மொழியான அமூதத் தமிழ் மொழியையும் உயிரினர், உயிரினர் அனைவரையுமே கடவுளாக்கும் இந்துமதத்தையும் வழங்கினார்கள். அவர்களே, தமிழையும், இந்துமதத்தையும், தமிழர்களையும் பாதுகாத்திட நான்குயுகங்களிலும் தேவைக்கேற்ப பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் நாற்பத்தெட்டுப் பேர் ஒருவர் பின் ஒருவராக அவ்வப்போது தோன்றிட ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

தமிழ்மொழியும், இந்துமதமும், தமிழர்களும் பெருமளவில் சிதைந்து, சீரழிந்து போகக்

கூடிய நிலை கலியுகத்தில்தான் ஏற்பட்டது. அதற்காகவே, கி.மு. முதலாம் நூற்றுண்டில் பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி தோன்றினார்.

அதாவது, முதல் மூன்று யுகங்களுக்கும்,	
முதல் உகம் சிரேநா உகம் (யுகம்)	= 17,28,000 ஆண்டுகள்
இரண்டாம் உகம் திரேநா உகம் (யுகம்)	= 12,90,000 ஆண்டுகள்
மூன்றாம் உகம் துவாபர உகம் (யுகம்)	= 8,64,000 ஆண்டுகள்

38,82,000 ஆண்டுகள்

38,82,000 ஆண்டுகளில் ஒன்பது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் தோன்றினார்கள்.

நான்காவது உகம் - கலி உகம்(யுகம்) 4,32,000 ஆண்டுகள் மட்டும் முப்பத்தொன்பது (39) பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் தோன்றுவார்கள்.

ஏனெனில், இம்மன்னுலகின் தத்துவங்களுக்கும், சித்தாந்தங்களுக்கும் கருவாக இருக்கக் கூடிய ‘சித்தர்நெறியான சீவனெறி எனப்படும் இந்துமதத்துக்கும்’, ‘அண்டபேரன்டாங்களின் அருளுக ஆட்சிமொழியான அமுத் தமிழ்மொழிக்கும்’, ‘அருளைகப் பொருளைக மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும், நாயகர்களாகவும் உடைய தமிழர்களுக்கும்’; இந்த கலியுகத்தில்தான் மிகுந்த தொல்லைகளும், சிதைவுகளும், சீரழிவுகளும், சிக்கல்களும் ஏற்பட்டிடும் என்பதேயாகும். இந்தத் தமிழர்களை அவ்வப்பொழுது காப்பாற்றுவதற்காகத்தான், முப்பத்தொன்பது முறைகள் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் தோன்றிடும் அருளுகத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தின்படி பார்த்தால், இக் கலியுகத்தில்தான் அருளாளர்களைத் தவிர வேறு எவராலும் தீர்த்து வைக்க முடியாத, நலப்படுத்த முடியாத குறைகளும், தொல்லைகளும், நவிவழிவுகளும், ... மிகுதியாக அடிக்கடி தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும் என்பதுதான் பொருள். எனவே, காலங்கள் தோறும் தோன்றக்கூடிய பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் தேவைக்கேற்ப ஏற்கனவே நாடெங்கும் உள்ள கோயில், ஆலயம்,... எனப்படும் நாற்பத்தெட்டுவகையான வழிபாட்டு நிலையங்களையும் புத்துயிர்ப்புச் செய்வார்கள். உலகெங்குமுள்ள மனித இனங்களில் அருளாளர்கள் தோன்ற வேண்டும் என்பதற்காக உலக மொழிகள் அனைத்திலும் அருளூறு பூசாமொழி வாசகங்களும், எல்லா நாடுகளிலும் அருளூற்றுக்களான வழிபாட்டு நிலையங்களும், எல்லா இனங்களிலுமே நாற்பத்தெட்டு வகையான அருளாளர்களும் தோன்றிடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. ஆனால், அருளாளர்கள் தோன்றுவது அந்தந்த நாடும், இனமும், மொழியும் அடைந்திடக் கூடிய பக்குவ நிலையைப் பொறுத்தே அமைந்திடுகிறது. எனவேதான், ‘அண்டபேரன்டமாளும் பதினெண் சித்தர்களின் தாய்மொழியான அண்டபேரன்ட அருளுக ஆட்சிமொழியான அமுதச் செந்தமிழ் மொழியும்’, பதினெண் சித்தர்களின் சொந்த மதமான ‘சித்தர் நெறியான சீவனெறி எனப்படும் இந்துமதமும்’, பதினெண் சித்தர்கள் இம்மன்னுலகில் தங்களுடைய தாய்நாடாகத் தேர்ந்தெடுத்த ‘தமிழ்நாடும்’.....

{ தமிழ்மொழி வழிப் பூசைகள்
செய்து தமிழர்கள் தங்களை
அருளாளர்களாக ஆக்கிக்
கொள்ள வேண்டியதன்
முக்கியத்துவம்.

இம்மன்னுலகு உய்வதற்காகத் தொடர்ந்து, அவ்வப்போது காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நாற்பத்தெட்டு வகையான அருளாளர்களும் தோன்றிடும்படிச் செய்கின்றன. இப்படிப்பட்ட அரிய, சீரிய, பெரிய, கூரிய அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டத்தின் செயலகங்களாகத்தான், தமிழ்நாட்டில் நூற்றெட்டு வகையான திருப்பதிகளும், இருநூற்று நாற்பத்து மூன்று வகையான சத்தி பீடங்களும், ஆயிரத்தெட்டு வகையான சிவாலயங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் நிலைகளை ஆராய்வது, பழுது பார்ப்பது, புத்துயிர்ப்புச் செய்வது, பேராசை கொண்ட தவருண சத்தியாளர்களால் (மந்திரவாதி) விளாந்திடும் சிக்கல்களை அகற்றுவது முதலிய செயல்களைப் பதினெண் சித்தர்களால்தான் முழுமையாகச் செயலாக்க முடியும்.

இப்படி, அடிக்கடி காலங்கள் தோறும் தோன்றக் கூடிய பதினெண் சித்தர்களால் மேலே குறிப்பிட்ட செப்பனிடும் பணிகள் நிகழ்ந்து வந்தாலும் ‘பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி’ எனப்படுவெர் எப்பொழுது தோன்றுகின்றாரோ! அப்பொழுது எல்லா வகையான பாதிப்புக்களும், நவிவுகளும், சிக்கல்களும் முழுமையாக அகற்றப்பட்டு விடும்! முழுமையாக அகற்றப்பட்டு விடும்! முழுமையாக அகற்றப்பட்டு விடும்! அது மட்டுமல்லாமல் எல்லாத் திருப்பதிகளும், சத்திப்பீடங்களும், சிவாலயங்களும், இவற்றின் துணை அலுவலகங்களாகச் செயல்படக் கூடிய ‘நாற்பத்தெட்டு வகையான கருவறைகளும், நாற்பத்தெட்டு வகையான வெட்டவெளிக் கருவறைகளும், நாற்பத்தெட்டு வகையான வழிபாட்டு நிலையக் கருவறைகளும் முழுமையான அருள் வலிமையும், வளமும், பொலிவும், நலமும் பெற்றிடுமாறு செய்வதையே தங்களுடைய மேலான, முதன்மையான, தலையாய கடமையாக ஏற்றுச்

செயல்பட்டிடுவார்கள் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள்.

இப்படிப் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள் பல்வேறு வகையான அருளுகைப் பொருளுகை இருளக்கற்றும் பணிகளைச் செய்ய வேண்டியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியும், தன்னுடைய அனைத்து வகையான செயல்களுக்கும் தொடர்ந்து எல்லா வகையான அருளாற்றல்களும் ஊற்றெடுத்து ஆற்றுப் பெருக்காக ஓடுகின்ற அளவுக்குத் தங்கள் தங்களின் ஏட்டறிவு, பட்டறிவு, அடைவுகள் (பத்தி, சத்தி, சித்தி, முத்தி எனும் நான்கு) முதலியவற்றிற்கேற்ப பேராற்றல் மிக்க புதிய ஒரு கோயிலைக் கட்டிவார்கள். அதையே தங்களின் வாழிடமாகவும், செயல்கமாகவும் பயன்படுத்துவார்கள். அப்படிப் பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூர் அவர்கள் கட்டியதுதான் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் எனும் சத்தி இவிங்கக் கோயில். அவர், தருப்பைப் புல வேய்ந்து குடிசைக் கோயிலாகவே விட்டுச் சென்றதுதான் தங்கை கொண்ட சோழபூரக் கோயில் எனும் சிவவிங்கக் கோயில். அவர் நாடெங்கும் பரவலாகக் கணக்கற்ற இவிங்கக் கோயில்களைப் பல்வேறு பெயர்களில் பொதுவாகக் கோயில் என்ற பெயரிலும் கட்டினார். இவற்றையும், ஏற்கனவே இருந்தனவற்றையும், அருள் வளமும், வலிமையும், பொலிவும், ... பெற்று மக்களுக்குத் தொடர்ந்து காலம் காலமாகச் செயல்பட்டிட நாற்பத்தெட்டு வகையான அருட்பட்டத்தவர்களை உருவாக்கினார். அத்துடன் நாடெங்கும் பொதுநல் ஆர்வமுடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயிற்சிகள் வழங்கிச் சித்தராடியான், சித்தராடியாள், சித்தராடியார் எனும் முத்தரத்தார்களையும் உருவாக்கினார். அப்படி உருவாக்கப் பட்டவர்களால் நாடெங்கும் ‘ஓமம்’, ‘ஓகம்’, ‘யாகம்’, ‘யக்ஞம்’, ‘வேள்வி’ எனும் ஐந்தினையும் செயலாக்கிப் புதிய புதிய அருட்கோட்டங்களையும், ஞானப்பள்ளிகளையும் தவச் சாலைகளையும் அமைத்து மக்களுக்கு அருளை அநுபவப்பொருளாக வழங்கினார். அப்படிப்பட்ட அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்¹தான் இன்று வரை தமிழினத்தின் தெய்வீகப் பண்புகளையும், அருளுறு தமிழ் மொழியையும், அருளாற்றல் மிக்க இந்து மதத்தையும், [இந்து மதம் நான்கு யுகங்களாக இருப்பது; ஹிந்து மதம் கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக இருப்பது. இவையிரண்டுக்குமிடையே உள்ள எண்ணற்ற வேறுபாடுகளைப் பற்றித் தனிநுல்கள் பல எழுதப்பட்டுள்ளன] வடிவம் சிதையாமல், வாழ்வு அழியாமல் செயல்நிலைகள் அடங்கி யொடுக்கி அடிமைப்பட்டு விடாமல் காப்பாற்றி இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த ஞானச்சாரியாரின் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம் இல்லாமலிருந்தால் ‘தமிழினம்’ என்ற பெயரில் ஓர் இனமே இல்லாமல் போயிருக்கும். ‘தமிழ்மொழி’ என்ற ஒரு மொழி இருந்த இடம் தெரியாமலே சிதைந்து அழிந்தே போயிருக்கும். தமிழினப் பண்பாடுக்கும் நாகரீகத்துக்கும் செயல்நிலையில் வரலாற்றுப் பெட்டகமாக, பாதுகாப்பகமாக, கலைக்களஞ்சியமாக விளங்கக் கூடிய பதினெண் சித்தர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட இந்துமதக் கோயில்கள் அனைத்துமே இருந்த இடமே தெரியாமல் போயிருக்கும்.

କୋଣେଚ୍‌ଚାରିଯାର୍

பதினெண் சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளும், இம்மன்னுலகுக்கு வழங்கிய அண்டபேரண்டமாளும் இந்து மதத்தில், ‘ஞானச்சாரியார்’ எனப்படுவர்கள் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளே. இந்த ஞானச்சாரியார்களே இம்மன்னுலகின் ‘ஞானம்’, ‘அகஞானம்’, ‘புறஞானம்’, ‘விஞஞானம்’, ‘மெய்ஞானம்’ எனும் ஜந்தினையும் மனிதரின் ஜம்புலன்களின் மருந்தாகவும், விருந்தாகவும் வழங்கியவர்கள்.

இந்த ‘ஞானச்சாரியார்’ என்ற குருபீடம் வழிவழியாகத் தோன்றக் கூடியது. இக்குருபீடத்தால்தான்

1. சிவாச்சாரியார்,
  2. ஆதிசிவாச்சாரியார்
  3. ஆகவராச்சாரியார்,
  4. ஆதிஆகவராச்சாரியார்
  5. பரமாச்சாரியார்
  6. ஆதிபரமாச்சாரியார்
  7. சங்காச்சாரியார்
  8. ஆதிசங்காாச்சாரியார்

எனப்படும் ‘எண்வகை ஆச்சாரியார்கள்’ தோன்றுவதற்குரிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதுவும் இம்மன்னுலகிற்குரிய நான்கு உகங்களில் தேவைக்கேற்ப மேற்படி எண்வகை ஆச்சாரியார்கள் தோன்றுமாறு திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தால்தான் ஞானச்சாரியார் எனும் குருபீடும் தமிழ்மொழியில் கி.மு. 43,71,101 ஆம் ஆண்டில் வழங்கிய மெய்யான இந்துமதம் முழுமையான வடிவமைப்பை வளிமையாகவும், வன்மையாகவும் இன்றுவரை பெற்றிருக்கிறது.

பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதியாகத் தோன்றும் ‘ஞானூச்சாரியார்கள்’ தொடர்ந்து இந்த ‘ஞானூச்சாரியார்’ என்ற குருபீடம் வழிவழியாகத் தோன்றிச் செயல்பட்டிடத் தங்கள் தங்களுடைய காலங்களில் மீண்டும் மீண்டும் ‘பதினெண் சித்தர் மடம்’ என்ற தொடர் அமைப்பை

உருவாக்குவார்கள். இதன் மூலம் எல்லா வகையான அருட்பணிகளுக்கும் தேவையானவர்களைத் தயாரிப்பதற்காகக் ‘கருகுலம்’, ‘குருகுலம்’, ‘தருகுலம்’, ‘திருகுலம்’ என்ற நான்கு வகையான பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவிச் செயல்பட்டிடுவார்கள்.

**கருதேவர் ஞானச்சாரியாராக
இருந்து எழுதியவைகளும்
வழங்கியவைகளும்தான் ஞானத்தை
வழங்கக் கூடியன.**

இந்த ‘ஞானச்சாரியார்கள்’தான் இம்மண்ணுலகின் அருளங்கள் மூலக் கருவாக இருக்கும் இந்து மதத்தின் செயல்நிலைகளை ஒழுங்கு படுத்திடக் குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாரி என்ற நால்வகை நிலையினரையும் செழுமைப் படுத்துகிறார்கள். தேவையேற்பட்டால் நாடெங்குமுள்ள மக்களில் தகுதியுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த நால்வகையினரையும் உருவாக்குவார்கள்.

இம்மண்ணுலகுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளும் அமைதியான சூழ்நிலையில் அன்பும், பாசமும், நட்பும் மிகுந்த வண்ணம் நிகழ்ந்தே வரவேண்டும். அதற்காகத்தான் ஞானச்சாரியார் அருளங்களின் ஞான வித்துக்களாக, ஞான வாரிசுகளாக, ஞான மூலவர்களாக, ஞானக்காவலர்களாக உருவாக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்குத் தலைவர்களாகவும், காவலர்களாகவும் என்றென்றும் நின்று நிலவுகிறார்கள். எனவேதான்,

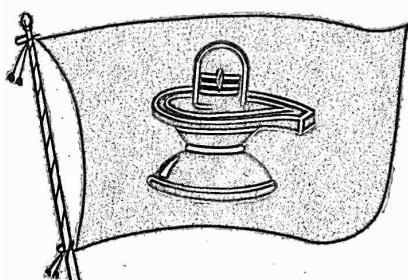
‘ஞானச்சாரியாரே தமிழின ஆச்சாரியார்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழினக் குருபீடம்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழின ஞானசபைத் தலைவர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழ் மொழிக் காவலர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழ் மொழிப் பீடம்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழ்மொழித் தலைவர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழினத் தலைவர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழினக் காவலர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே தமிழினின் இந்துமத மூலவர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே இந்துமதத் தலைவர்’
 ‘ஞானச்சாரியாரே இந்துமதத்தை வகைச் சித்தர்களின் நால்களும், ‘ஞானச்சாரியார்’ பற்றிய அரிய சிறப்பியல்புகளையும், சாதனைகளையும், போதனைகளையும் விளக்குகின்றன.

என்று பலவாறுகப் பதினெண் சித்தர்களுடைய நால்களும், பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளின் நால்களும், நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்களின் நால்களும், ‘ஞானச்சாரியார்’ பற்றிய அரிய சிறப்பியல்புகளையும், சாதனைகளையும், போதனைகளையும் விளக்குகின்றன.

இப்படிப்பட்ட ஞானச்சாரியார்களால்தான் கடந்த நான்கு யுகங்களைனும் 43,73,090 ஆண்டுகள் [அதாவது இன்றைய 1989 உடன் ‘இந்துமத ஆண்டு’ என்பதன் கணக்குப்படி முதல் மூன்று யுகங்களின் ஆண்டுகளும் இந்த 1989 ஆண்டுடன் கலையுகம் பிறந்து ஆகின்ற 5090 ஆண்டுகளையும் சேர்த்தே இந்த கணக்கு வழக்கில் உள்ளது. அதாவது, தமிழர்கள் கண் சிமிட்டும் நேரமான ‘நொடிப் பொழுது’ முதல் நான்கு யுகம் வரை மிகத் தெளிவாகக் கணித்துள்ளனர் என்பதே சிறப்பாகக் குறிப்பிடற்குரியது] எனப்படும் இந்த மிகப் பெரிய நெடிய வரலாற்றுக் காலம் முழுதும் ‘தமிழ் மொழி’, ‘தமிழினம்’, ‘தமிழர் மதம்’, ‘தமிழர் அகப் பண்பாடு’, ‘தமிழர் புறநாகர்கம்’, ‘தமிழரின் மொழி மரபு’, ‘தமிழரின் இலக்கிய மரபு’, ‘தமிழரின் இலக்கண மரபு’, ‘தமிழினப் பற்று’, ‘தமிழ் மொழிப்பற்று’, ‘தமிழரின் உரிமையுணர்வு’, ‘தமிழினம் என்ற கட்டமைப்பு’, ... முதலியவைகளைச் சிந்தாமல், சிதருமல், சிதையாமல், சீர் குலையாமல், சிறப்பு நவியாமல் .... காத்து வருபவர்களே ‘ஞானச்சாரியார்’ எனப்படும் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகள். ஆனால், இவர்களையே மறந்தும், துறந்தும் செயல்படக் கூடியவர்களாகத் தமிழர்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினர் காலப் போக்கில் உருவாகிடுகின்றார்கள். அப்படி உருவாகிறவர்களின் அளவு ஒரு கணிசமான எல்லையைக் கடக்கும் போதுதான், ஞானச்சாரியார்கள் தோன்றுகின்றார்கள். இச்செய்திதான் ‘குருபாரம்பரியம்’, ‘இலக்கிய பாரம்பரியம்’, ‘அரச பாரம்பரியம்’ எனும் முப்பெரும் வரலாற்று நால்களில் [குருபாரம்பரியம் = சமய வரலாறு, இலக்கிய பாரம்பரியம் = மொழி வரலாறு, இலக்கிய இலக்கண வரலாறு, சமுதாய வரலாறு, அரச பாரம்பரியம் = அரசியல் வரலாறு எனும் இம்மூன்றும் பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளால் மட்டுமே அவரவர் காலத்தில் எழுதப் படுகின்றன] தான் தெளிவாகக் குறிக்கப் படுகின்றது. அதாவது, அடுத்துடெட்டு தோன்றக் கூடிய ஞானச்சாரியார்கள், தங்களுக்கு முன்பு தோன்றிய ஞானச்சாரியார்களின் வரலாறுகளையும், தங்களுடைய கால வரலாற்றையும் தெளிவாக முப்பெரும் பிரிவாகப் பிரித்து எழுதிடுகின்றனர். இதுவே ஞானச்சாரியார் மரபு. இவர்களின் போதனைகளும், சாதனைகளுமே ‘தமிழ்மொழி’, ‘தமிழினம்’, ‘தமிழர் மதமான மெய்யான இந்துமதம்’ .... முதலியவை.

எனவே, இன்றுள்ள தமிழர்கள் தங்களுடைய மொழிக்கும், இனத்துக்கும், பண்பாட்டுக்கும், நாகரீகத்துக்கும், வாழ்வியலின் உயிரோட்டத்துக்கும் வழியாக, வழிகாட்டியாக, வழித்துணையாக இருக்கின்ற ஞானச்சாரியாரை ஏற்றுப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஞானச்சாரியார் சித்தர் கருவுரூரின் அருளை

“..... இன்றைய நிலையில் நம் தாயகத்து மக்கள் யவன மதம், சோனக மதம், சீன மதம், புத்த மதம், சமண மதம், வேத மதம், ... என்று பல மதங்களிலும் பேரார்வத்தோடு முழுமையாக மூழ்கி விட்டார்கள். இதனால், நமது தாயகத்து மக்களுக்குத் தாங்கள் தமிழர்கள், தங்களுடைய மொழி தமிழ் மொழி, தங்களுடைய நாடு தமிழ் நாடு, தங்களுடைய அகப் பண்பாடும், புற நாகரீகமும், தமிழினத்திற்கே உரியது..... என்ற நம்பிக்கையோ, பற்றே, பாசமோ, பெருமித உணர்வோ, உரிமையுணர்வோ ஏற்தாழ இல்லாமலேயே போய்விட்டது. எனவேதான், அன்னியர்கள் பலர் நமது கடவுளர் வாழும் தமிழ் நாட்டுக்குள்ளேயே அவரவர் திறமைக்கேற்ப மாளிகைகளையும், கோட்டை கொத்தளங்களையும் அமைத்துக் கொண்டு தனித்தனி அரசுகளை நிகழ்த்துகிறார்கள். நம் தாயகத்து மக்களில் யார்யார் எந்தெந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ!; அதற்கேற்ப அந்த மதத்துக்குரிய நாட்டையும் மொழியையும் இனத்தையும் பண்பாட்டையும் நாகரீகத்தையும் அப்படியே தங்களுடையவைகளாக ஏற்றுக் கொண்டிட்டார்கள். அதனால்தான், தமிழர்கள் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து அன்னியர்களிடம் அடிமைகளாக ஆகிவிட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் அன்னியர்களுக்காக சன்னடச் சக்சரவுகளைச் செய்யவும், போர்க்களம் போகவும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எனவேதான், தமிழின மொழி மத விடுதலையையும், பதினெண் சித்தர்களின் சித்தர் நெறி எனும் சீவ நெறியான இந்து மதத்தையும் இம்மன்னுலகு முழுதும் காத்து வந்த அருட்பேரசான பாண்டியப் போராச தமிழ்ச் சங்கத்தோடும், சங்கம் வளர்த்த புலவர்களோடும், புரவலர்களோடும், மதுரை மாநகரோடு அழித்து எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்ட பிறகு பல நூற்றுண்டுகளாகியும் மீண்டும் தமிழர்களைக் காக்கக் கூடிய அருட்பேரச உருவாகவே இல்லை. தமிழர்களையும் ஒன்று திரட்டி ஒற்றுமைப் படுத்தி அருட்பேரச உருவாக்க நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் எடுத்த முயற்சி வெற்றி பெறவேயில்லை. அதனால்தான், தமிழர்களும் இவர்களுக்குரிய அனைத்தும் அன்னியர்களின் வேட்டைப் பொருள்களாகி விட்டன. தமிழ்நாடும் பினக்காடாக சுகுகாடாக இருக்கக் கூடிய அவலநிலை உருவாகி விட்டது. இந்தச் சிதைவுகளையும், சீர்விவுகளையும் செப்பனிட்டுச் சரி செப்பவற்காக ஞானச்சாரியார் பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவுரூர் அவர்கள் தோற்றுவித்த இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தையும், தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கத்தையும், அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டத்தின் மூலம் செயலாக்கப் புறப்பட்டோம். இவற்றுல்தான் இம்மன்னுலகில் என்றென்றும் அருளாட்சியை நிலைநிறுத்தக் கூடிய “வின்னுயர்ந்த கருவறை கோபுரமுடைய தஞ்சைப் பெரிய உடையார் கோயிலும் இம்மன்னுலகெங்கும் வெற்றிக் கொடி நாட்டி வரும் இந்து மத அருட்பேரசான சூரிய குல சோழப் பேரரசும் உருவாக முடிந்தன. இவற்றால் குமரி முதல் இமயம் வரை கற்கோயில்களும், சொர்க்கோயில்களும் கணக்கற்று உருவாக்க முடிந்தது. இவை அருளால்கின் மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும், வாரிசுகளாகவும் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள தமிழர்களின் கண்ணுக்கும் எண்ணத்திற்கும் விருந்தாகவோ, அல்லது மருந்தாகவோ பயன்பட்டால் கூடப் போதும்! இம்மன்னுலகு முழுதும் அருளாட்சியை உருவாக்கும் பணியை இத்தமிழர்களால் செய்திட முடியும். அதனால், இம்மன்னுலகு முழுதும் மக்களிடையில் இன விடுதலை, மொழி விடுதலை, மத விடுதலை முதலியவைகள் மூலம் சமாதானம், நிறைவு, ஒற்றுமை, அமைதி, அன்பு, சமத்துவம், பற்று, பாசம், கனிவு,.... முதலிய பண்புகள் அனைத்தும் விழிச்சி மிக்க செழிச்சி பெற்று ஆட்சி நிலையில் இருந்திடும். அதுதான், உன்மையான அருளாட்சிக்குப் பயனுகும். இதுதான் அருளாட்சித் தத்துவம்; இதுதான் பதினெண் சித்தர்களுடைய இந்து மதத்தின் சீவநெறி, உயிரோட்டமான அடிப்படைத் தத்துவமும், சித்தாந்தமும் ஆகும். இத்தத்துவத்தையும் சித்தாந்தத்தையும் ஏட்டளவில் பரப்பவும், நாட்டளவில் செயலாக்கிடவும்தான் தன்னம்பிக்கையும், தன்மானப் பிடிப்பும், தமிழின மொழி மத விடுதலை உணர்வும் உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சித்தரடியான்கள், சித்தரடியார்கள், சித்தரடியாக்களையும் தயாரித்து அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டத்தை செயலாக்கி வருகிறோம். பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள் இந்த அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டத்தின் மூலம்தான் 48 வகையான அருட்பட்டத்தவர்களை

அருளாளர்களைத் தோற்றுவித்து மனிதரைப் பக்குவப் படுத்தி நலப்படுத்திப் படிப்படியாகக் கடவுளாக்கும் அருளுற்றுக்களைச் செப்பனிட்டுப் பாதுகாக்கும் பணியைச் செய்தார். இப்பணியே காலங்கள் தோறும் தோன்றும் ஞானுச்சாரியார்களால் பதினெண் சித்தர் மடத்தின் மூலம் ஆற்றப் படுகிறது. எனவே, தமிழர்கள் தங்களுடைய ஞானுச்சாரியாரையும், பதினெண் சித்தர் மடத்தையும் முழுமையாகப் புரிந்து செயல்பட்டிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உலக அளவில் எல்லா வகையான வெறிகளும் நெறிப் படுத்தப்பட்டு மனித வாழ்வு இனிமை நிறை புனித வாழ்வாகிடும்.....”

-- தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவுறுர் அவர்களின் குருபாரம்பரிய வாசகம்.

(இந்தக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் 1989இல் குருதேவர் எழுதிய ஞானுச்சாரியார் வரலாறு என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப் பட்டதை)

இந்துமதம் தழைத்தோங்க அனைவரும்
அ.வி.தி. நிகழ்ச்சிகளில் முழங்க வேண்டிய
அருளுக முழுக்கங்கள்:-

- “1. சித்தர் நெறியால்தான் தமிழ் வாழும், வளரும், வளமுறும், வலிமைபெறும், பொலிவடையும்.
  2. தமிழால்தான் இந்துமதம் வடிவப்படும், வாழும், வளரும், வளமுறும், வலிமைபெறும், பொலிவடையும், பயன் நல்கும்.
  3. இந்து மதத்தால்தான் இந்தியாவே வாழும், வளரும், வளமுறும், வலிமைபெறும், பொலிவடையும், வடிவப்படும்.
  4. இந்து மதத்தால்தான் மனிதத்துவம் வாழும், வளரும், வளமுறும், வலிமைபெறும், பொலிவடையும்.
  5. இந்து மதத்தால்தான் உலக உயிர், ஆவி, ஆன்மா ஒற்றுமையும், ஒருமைப்பாடும், பற்றும், பாசமும், சமத்துவமும், பொதுவுடமையும் வாழும், வளமுறும், வலிமைபெறும், பொலிவடையும், பிறவிப்பயனைத் துய்க்கும்.
  6. இந்து மதத்தால்தான் பிண்டத்துள் அண்டபேரண்டங்களை இனைத்து உணர்ந்து உய்வுறல் நிகழும்.
  7. இந்து மதத்தால்தான்.....
- இந்து மதத்தால்தான் நலிவுகள் நலிவடையும்
இந்து மதத்தால்தான் மெலிவுகள் மெலிவடையும்
இந்து மதத்தால்தான் இழிவுகள் இழிவடையும்
இந்து மதத்தால்தான் பழிகள் பழியடையும்
இந்து மதத்தால்தான் மயக்கங்கள் மயங்கும்
இந்து மதத்தால்தான் கலக்கங்கள் கலங்கும்
இந்து மதத்தால்தான் தயக்கங்கள் தயங்கும்
இந்து மதத்தால்தான் தீயவை தீய்ந்திடும்
இந்து மதத்தால்தான் மாயங்கள் மாய்ந்திடும்
இந்து மதத்தால்தான் இல்லாமைகள் இல்லாமை பெற்றிடும்
இந்து மதத்தால்தான் பொல்லாமைகள் பொல்லாமை பெற்றிடும்
இந்து மதத்தால்தான் இயலாமைகள் இயலாமை பெற்றிடும்
இந்து மதத்தால்தான் தேக்கங்கள் தேக்கங்களாகி விடும்
இந்து மதத்தால்தான் ஏக்கங்கள் ஏக்கங்களாகி விடும்

இவ்வேழும் ஏழு கடலைகள் போல் என்றும் எங்கும் எழுந்து பேரொலி கிளப்பட்டும். அவ்வொலியே அனைவரையும் கிளர்ச்சியற்று விழிச்சியும் பெற்றுச் செழுச்சிக்காக அயரா முயற்சிகளைச் செய்யச் செய்யும்தோக்கும்....."

--- குருபாரம்பரியம்
காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூர்
{‘அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்ட வரலாறும் செயல்நிலை விளக்கமும்’ என்ற
கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப் பட்ட பகுதி }

“இந்துமதத் தத்துவச் சித்தாந்த வளர்ச்சிக்காகவும், அடியார்களின் வரலாறு, கடவுள்களின் புராண, இதிகாசம், பூசை, பெருமை.... முதலியலை பரப்பிடவும் பாடுபடுபவனே மிகப் பெரிய சத்திக்கும், சித்திக்கும் உரியவன்”

-குருபாரம்பரியம்
“உங்களின் முயற்சிகளில் உண்மையும், நன்மையும் எந்த அளவிற்கு இருக்கின்றதோ, அந்த அளவிற்குத்தான் உங்களுக்கு வெற்றி கிட்டும்”

- குருபாரம்பரிய வாசகம்

“எல்லா மன்னிலைம் பயிரிட முடியாது, பயன்படாத களிமண்ணுடன் வண்டல் மன்னைச் சேர்த்து பயிரிடல், அது போலத்தான் மனிதர்களிடையில் அருட்பயிர் விளைவித்தலும் அருளாளர்களை உருவாக்குவதும்”

- குருபாரம்பரிய வாசகம்

BOOK-POST

To

If undelivered please return to: